

ny

värld i bild

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK
UPPRUSTNING

NR 9 1974

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING

Utkommer en gång i månaden

Utgives av IDÉ och KULTUR
Sveavägen 34 6 tr
111 34 Stockholm
Tel 08/10 34 56

Nr 9 – 1974

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjogren ansv utg

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen och
Eva Riise Hanssen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 30 -
Postgiro 70 61 90 - 6

Finland mk 25 -
Postgiro 11 20 95 Helsingfors
Losnummerpris kr 2 50 mk 2

© NY VARLD I BILD

Tryck Br Tengs Oslo

Omslagsbilden

Två delegationer med katoliker och protestanter från Nordirland besökte Caux. Den irländske arbetaren som just satt sig i bussen på väg hem från Caux är en av många som funnit hopp mitt i en hopplos situation.

En grundläggande motivförändring

– Jag skulle i högsta grad välkomna om denna konferens kan hjälpa till att an en gång fora politiken och moraliska normer närmare varandra, sade den tyske förbundskanslern Helmut Schmidt i ett valgångstelegram till den internationella parlamentarikersamling som agde rum inom ramen för Moralisk upprustnings världskonferens i Caux.

Det var inte så många år sedan slagorden ekade att en politikers privatmoral inte har något med hans offentliga liv att göra. De som föll för denna filosofi får idag bittert angra sina misstag. Många drogs med i deras fall. Konsekvenserna kanske inte ännu helt kan överblickas. Ett nytt medvetande har dock vackts för vad en moralisk hållning betyder för folkens val och ve. Schmidts telegrafiska hälsning är ett av många uttryck för detta.

Med denna utgångspunkt tar redaktionen för Ny Värld i Bild i detta nummer upp frågor om hur en grundläggande motivförändring kan komma till stand.

Det var en personlig erfarenhet av förändring som gjorde att Frank Buchman fick en ny syn även för sitt eget land, Amerika, och med profetisk klarsyn förutsag vad som skulle komma. Men han hade också en vision för Amerikas uppgift i världen som idag är mer giltig än någonsin.

I förändringens värld är människans egen förändring en självklar nödvändighet. Frågan är hur det går till. Caux är en plats där man finner den praktiska tillämpningen av denna förändring.

Politik och moral

En sallsynt enig världsoption har sedan länge fallt sin dom över Richard Nixon som ovardig ledarskapet för jordens maktigaste demokrati. Den gemensamma grunden för denna enhälliga dom från en annars splittrad västerländsk opinion har märkligt nog varit tillämpningen av absoluta moraliska normer på politiskt ledarskap.

Mått med relativa moraliska mått hade det annars kunnat sagas att Richard Nixon sakertligen inte är samre till karaktären än många andra ledande politiker i USA och andra länder i väst och öst. I andra sammanhang — där man mera är ute för att fria än att falla — brukar det hävdas att man inte kan vara alltför moraliskt nogräknad om medlen i den politiska kampen, om man inte själv skall bli utslagen redan i valkampanjen av mera hänsynslösa konkurrenter.

Skulle det från sådana utgångspunkter vara riktigt att låta en president bli syndabock för en allmänt korrumpad politik, när många bedomare både i väst och öst ändå menar att Richard Nixon gjort sin nation och världen obestriddliga tjänster?

Nu har en övervaldiggande majoritet inom och utom Amerika vagrat att acceptera en president som inte hållit måttet inför kravet på absolut arlig-

het. Man menar, med all rätt, att det inte räcker med relativ hederlighet hos en ledare som har sin nations och kanske hela världens öde i sina händer.

Men frågan inför framtiden blir om de som fallt den moraliska domen över Richard Nixon är beredda att dra konsekvenserna av sina krav också i fråga om andra ledare. Och är det rimligt att ställa politiska ledare under moraliska krav som väljarna inte vill acceptera för egen del?

Skall inte samma moraliska normer som nu tillämpats på den amerikanske presidenten tillämpas också på regimer där folket inte har någon rätt att kritisera de självvalda ledarna och en mindre någon möjlighet att ställa dem inför riksrett? Den som tvekar om svaret på den frågan skall i varje fall inte framställa Watergate-affären som en illustration till en rutten amerikansk demokrati. Det är mera rättvisande att i denna affär, eller rättare sagt i dess offentliga genomlysning och rättsliga efterspel se en bekräftelse på att halsen är starkare än sjukdomen i det amerikanska samhället.

När Richard Nixon höll sitt avskedstal till nationen slutade han med en bön: «Må Guds nåd vara med er alla dagar». Även om man utgår ifrån att detta var ett uttryck för en personlig

religiös tro betydde denna tro uppenbarligen inte någon förpliktelse till absoluta moraliska normer. Hade den gjort det kunde Richard Nixons presidentskap ha gått till historien som en triumf och inte som en tragedi.

I sitt första tal efter att ha avlagt eden som president konstaterade Gerald Ford att «en lång nationell mardröm nu är över». Han bad sin närmaste omgivning att «med era bönor bekräfta min ställning som president» och sade sig hoppas «att sådana bönor skall bli de första av många andra». Han förpliktade sig också till «öppenhet och opartiskhet i alla offentliga och privata handlingar som president».

Talet bekräftade att Amerikas nye president är medveten om att en kristen tro också måste innebära en förpliktelse till absoluta moraliska normer, och att han själv både i ämbetet, i sin politiska verksamhet och sitt privatliv ställt sig under samma krav som fallde hans företrädare.

Detta är loftesrikt för Amerikas och världens framtid. Watergate har visat att politiskt ledarskap också måste vara moraliskt ledarskap. Men även om det politiska ledarskapet måste delegeras över till några få, så måste det moraliska ledarskapet delas av oss alla. N G E

Kyrkan möter världen i Caux

Moralisk upprustnings världskonferens i Caux, Schweiz, öppnades den 13 juli och pågår till den 16 september. Inom ramen för denna världskonferens har olika grupper av människor samlats för ett samtänkande för en nyinriktning av utvecklingen i världen utifrån deras respektive intresse- och yrkesgrupper. Så mottos texter från olika kyrkosamfund under perioden den 26–31 juli, politiker från ö- och u-lander den 10–18 augusti, industrifolk representerande både företagare och arbetare från småföretag likväl som världskoncerner den 31 augusti–8 september. 180 ungdomar har deltagit i speciella seminarier och kurser och givit ett väsentligt bidrag till hela konferensen. Från Frankrike, Belgien och Schweiz kom ett stort antal familjer för att ta del i ett särskilt program för fransktalande under en tio-dagarsperiod. Som ny *Varld i Bild* rapporterade i nr 7–8 var det nordiska inslaget särskilt markant under konferensens första del. (Se fö sid 15.) Har ger Bror Jonzon en bild av vad som skedde när kyrkosamfundens folk träffades.

Vi var 70 präster och 60 lekman som träffades i Caux den 26–31 juli. Dessutom kom ett 100-tal delegater från den stora konferensen för världsevangelisation upp till Caux på kortare besök. Vi kom från många olika kyrkor och kontinenter. Vi hade särskilda seminarier i mindre grupper på eftermiddagarna. Under resten av dagen deltog vi i den stora världskonferensens liv och arbete.

«Vi måste komma ut ur vårt kyrkliga bur-tänkande och ställa oss till världens förfogande. Vi har mott världen i Caux.» Detta var huvudpoängen i rapporten från ett av seminarierna. Världen motte vi, vare sig det var katoliker och protestanter från Belfasts arbetarkvarter, svarta ledare för de sk «home-lands» i Sydafrika eller turkar och greker som råkade vara i Caux just under de kritiska dagarna när turkarna landsteg på Cypern.

Ungdomen och kyrkan

En kväll blev vi inbjudna att träffa ungdomar, som just börjat en träningskurs med 120 deltagare från många länder. Vi frågade dem vad de vantade sig av kyrkan och prästerna. Vi fick följande svar.

Att präster talar från sin egen erfarenhet och inte bara illustrerar sin tro med exempel från Bibeln och helgonen.

Att kyrkan lever för folket, i stället för att vara upptagen av sina egna inre kriser.

Att kyrkan talar i klartext, inte otydligt. Vi är besvikna när kyrkans rost är suddig.

Att kyrkan ger mig vad jag behöver i stället för vad jag vill ha.

Att präster ger mig en rak höger när jag behöver det, och visar oändlig förståelse och medmenschlighet när jag behöver det.

Att prästerna lär oss hur vi kan lyssna till Gud.

Att kyrkan tar ledningen och inte bara följer med i tidens strömningar och trimmar sitt budskap så att det passar vad som för tillfället är modernt.

Att prästerna i samma församling arbetar samman. Ett exempel gavs från en stor församling där tio präster var splittrade av kritik mot varandra och avundsjuka.

De andra religionerna

Representanter för de andra stora världsreligionerna motte vi vid de gemensamma konferenssammanträdena varje morgon och vid bordssamtal och praktiskt arbete. En morgon valkomnades en officiell delegation från ungdomsministeriet i Egypten. Vid detta tillfälle talade Canon Julian Thornton-Duesbery, f d rektor för ett college i Oxford. Han var rektor

for en stor skola i Jerusalem 1937—1940

«Jag vill be om förlåtelse för all den skada mitt folk, engelsmannen, tillfogat Mellersta ostern, särskilt för 50—60 år sedan Jag tillhör den generationens engelsman Vi orsakade stor skada genom det vi gjorde och det vi underlat att göra, genom vår blindhet och självupptagenhet Och Mellersta osterns länder har fått betala ett högt pris i form av blodsutgjutelse och bitterhet runt om i världen Vi kristna, tillsammans med alla andra av alla trosbekännelser, som tror att Gud har en plan för världen och är villiga att lyssna till Hans ledning, vi har en viktig andel i att försona människor med Gud och med varandra »

Varldens brannpunkter

Nagra präster rapporterade om hur de hade deltagit i aktioner på olika ideologiska brannpunkter under den gångna vintern och varen En engelsk metodist, två schweiziska kalvinister och en svensk präst hade tillbringat pasken på en konferens för alla raser i Johannesburg, Sydafrika Ett par av dem hade också besökt Moçambique och andra hade rest runt i de sk «homelands» och träffat sydafrikaner i deras hem och arbetsplatser En irländsk präst hade tillsammans med katoliker och protestanter från Irland rest till Amerika på inbjudan av arbetare, industriman och politiker «Jag hade min vardighet med mig när jag reste», sade prästen, «men jag tappade den på vagen I stallet föttade jag eld »

Katoliker

Det var en viktig upplevelse att inte bara samtala med våra

Biskop Helmut Klass, ordförande i tyska evangeliska kyrkans råd, samtalar med professor Theophil Spoerri

romersk-katolska broder, utbyta erfarenheter med dem och bedja med dem, utan också arbeta praktiskt med dem i servering eller disk i Caux

En katolsk präst från Malta, Victor Zammit-McKeon, uttryckte vad många kände «Jag sag har i Caux en anda av tjänande, särskilt under måltiderna, som påminde mig om Kristi ord 'Jag har inte kommit för att betjnas men för att tjäna' Moralisk upprustning har gett mig och mina medbroder i prästtjänsten ett unikt tillfälle att träffas — katoliker, protestanter, anglikaner, baptister, evangelikalerna, lutheraner, kalvinister och andra » Hans kollega från Malta, jesuiten Charles Caruana «700 människor under samma tak, som inte pratar af-

farer, inte om nästa semester, eller om sig själva, utan om världen runtomkring oss — hur vi kan förändra den, om tro Det är uppfriskande! Det öppnar ett fönster mot världen för mig »

Det viktigaste mötet

Vi mötte världen i Caux, men det viktigaste mötet, mitt i människomyllret i Mountain House, var mötet mellan människor och Gud, särskilt i morgonens stillhet eller under den gemensamma bönen och stillheten i det katolska kapellet på eftermiddagarna Präster, tom jesuiter, är inte så varst olika vanliga människor Vi kampar med precis samma frestelser och

(Forts sid 14)

Förändra andra — ett vågspel?

av Jean-Jaques Odier

Ordet «forändring» är på modet. Det har en formånlig placering i politikernas jargong. Och vilka önskar opponera sig utom möjligen «reaktionärer» och «bakåtsträvande krafter»?

Redan för femtio år sedan var detta ord Frank Buchmans kapphast, inte ordet som sådant, utan den verklighet det innehåller. Men för honom hade förändringen ett ofrånkomligt förlopp: förändra sig själv, förändra andra, förändra samhället.

Det andra ledet i detta förlopp är vart en särskild eftertanke. Vanligen uppmärksammas det minst människor som vinnlagger sig om dygd stannar vanligen vid det första. De nya samhällsomstörtarna, i sin tur, hoppar direkt till det tredje.

ABC i moral

Att förändra sig själv är förvisso ABC i all moral. Men Buchmans specifika insats var att inpränta i sina samtida en nödvändig fortsättning: vill man hjälpa sina medmänniskor realistiskt och varaktigt måste de föras in på förändringens

våg. Humanitär hjälp betyder ju vanligen ett moraliskt eller materiellt stöd i nodens stund. För Frank Buchman betydde det att *hjälpa en människa bli det hon är kallad att vara*.

Något helt annat

Det rör sig alltså om något helt annat än att övertyga andra om det fina i våra ideer. Allt för många av oss tror i dag att vi har förbättrat världen därför att vi har fått några andra att tanka som vi tankar. Att förändra andra betyder att hjälpa dem sätta sig själva i fråga, så att de själva marker sina missstag och sina behov och vill ta beslut om en ändring. Resultatet stammer kanske inte alls med vad vi vantade — dess bättre.

Hur kommer man dithan? För det första måste «den andre» placeras inom min intressesfär och jag själv jagas ut ur intressets centrum. Vad den andre blir är viktigare än vad jag blir. För det andra min egen förändring är inte huvudsakligen ämnad att göra mig till en bättre varelse utan att göra mig till ett redskap i bygget av ett nytt samhälle.

Bara för helgon?

Måste jag då vara ett helgon, en felfri person, för att bli användbar? Buchmans svar på den frågan var mycket praktiskt: även med risk att misslyckas eller göra skandal kan var och en, som tagit ett beslutsamt steg på sin egen förändrings väg, låta andra få del av sin erfarenhet, i det rätta ögonblicket. Det handlar om att stor syndare kan hjälpa en ganska «rattfärdig».

Samvetsvård

Man har ibland förebrått Frank Buchman uttrycket «förändra andra», som om han hade trott på den ena människans formåga att ändra den andras personlighetstyp. Man har t o m talat om att våldföra sig på samvetena.

Lat oss då först påminna om den standigt pågående, aggressiva bearbetning av våra samveten som vår materialistiska och oversexualiserade civilisation påtvingar oss alla så, att vi alltmer mister formågan att skilja på gott och ont. Alltså är det bara ett legitimt försvar att handla i motsatt riktning och

gora samvetena vattentåta mot det dåliga inflytandet

Bara vittnen

Å andra sidan har Buchman aldrig tillerkant någon mänskliga makten att förändra andra. Detta tillkommer Gud allena. Vi kan bara agera som vittnen eller som «framkallare», för att använda en fotografisk term. Men även om vi har en andrahands-roll är vi inte menade att vara passiva. Somliga kristna framhåller att Gud verkar utan våra åtgärder och det må de ha rätt i. Men Frank Buchmans gem bestod i att visa människor att deras personliga vittnesbord, hur enkelt det än är, framburet privat eller för publik, har en förvandlande inverkan som de själva inte kan fatta eller mata.

Ny dimension

Finns det några särskilda villkor, något idealiskt tillstånd för mig, om jag vill bli använd till framkalla denna förändring hos andra? Varje svar på den frågan skulle nog få ett lojets skimmer över sig. Har handlar det om ingenting mindre än en ny livsdimension, ett engagemang som bevisas bara med lång uthållighet. Men några frågor kan orientera oss i den dagliga kontakten med andra.

Jag lyssnar

1) Är jag mer intresserad av den jag samtalar med än av mina egna synpunkter?

Ar svaret ja, betyder det att jag lyssnar tills han talat till punkt, att jag är uppmärksam på hans intressen och bekymmer. Ibland tvingas jag till tystnad i timmar — en nyttig exercis för min egenkarlek.

Som i en bok

2) Har jag försökt att förstå grunden till den andres problem? Frank Buchman ansåg att man skulle kunna läsa en människas som man läser en bok, ja, nå så långt att man vid första ögonkastet anade en människas hemligheter. Vissa stora politikerns nyligen timade oden visar behovet av en sådan intuitiv kunskap i vår kaotiska värld, inte minst i ledande kretsar.

3) Har jag försökt foreställa mig vad den jag talar med skulle kunna bli?

Rätt måttstock

Jag kan inte hjälpa honom om jag inte har en «gudomlig ambition» för honom, mycket större än den han själv kan ha. När jag lyssnar till Gud, kan Han ge mig visionen av vad den andre kan bli. Vore det inte en rätt måttstock för karlek just att se i varenda människa vad hon kan bli i stället för att se vad hon är, med alla sina brister?

Uthållighet

4) Är jag beredd att offra mina vanor och min bekvämlig-

het för att stöda min vän? Ibland måste man kanske träffa honom dag efter dag för att hjälpa honom framåt. Låt oss inte glomma att den som börjar att andra sig är särskilt utsatt för Satans intresse. Hur många gånger har jag inte beklagat att jag lämnat någon på halva vägen helt enkelt av lättja eller av vagran att mota ökade svårigheter!

Öppna hjärtat

5) Är jag beredd att låta min vän få veta om de svagheter i mitt eget liv som liknar hans? Ofta är detta nyckeln, som öppnar hans hjärta. Betyder det att jag inte kan hjälpa någon om jag inte själv gått ner mig så djupt som han på en eller annan punkt? Alldeles nyligen har jag på nytt fått lara mig att erkännandet av mina egna svagheter, även om de är mindre, kan uppmuntra en annan att öppna sig om sådana som är större.

6) Är jag villig att åter överlåta mitt liv åt Gud eller att ta nya personliga beslut som kan hjälpa min vän att ta in på en ny väg? Vi kan inte förstå någon längre än vi själva är beredda att gå.

Upptäckter

Kapitlet är inte alls avslutat. Har Var och en kan själv göra upptäckter som sätter honom i stånd att bidra mer till sin nastas förändring, till dess också denne blir, i sin tur, en livs-förvandlare.

Var och en kan göra upptäckter

Två fackforeningsmän från Belfast, den ene katolik, den andre protestant, har funnit enhet och samarbete i en gemensam kamp. Berättelsen om deras och andra nordirländares erfarenheter finns i en ny film «Rapport från Belfast» som gjorde ett starkt intryck.

Glimt från Caux 1974

Renagaren Per Simma från Övre Soppero och hans son Paul Anders tillsammans med utbildningsministern, stortingsrepresentant Anton Skulberg, Norge.

Ett nytt franskt «Oratorium för vår tid» med text av Françoise Caubel och musik av Felix Lisiecki blev uppförd av ett 60-tal personer. Första veckan i augusti präglades Caux av de 180 personer som kommit från fransktalande delar av Europa — Frankrike, Belgien och Schweiz. Hela familjer kom.

▲
 «Return Trip», ett skådespel av Alan Thornhill och Hugh Seadman Williams, hade världspremiär i Caux-teatern med engelska skådespelare. En desperat ung knarkare (Anthony Bowden) vadjar till sin bror och hans fastmo om hjälp i pjäsens dramatiska klimax (Philip Tyndall Biscoe och Katherine Chase)

►
 Från Nagaland i Nordostindien, där gerillakrig pågår sedan många år, kom sex baptister upp till Caux från konferensen för världsevangelisation i Lausanne. I Caux mötte de den tyske protestantiske ungdomsledaren Horst Klaus Hofmann och skruvade honom med nagafolkets man tel som tack för hans insatser för Nagaland och Indien

Cross – Road

Ett multi-media-team i London beslutade sig för ett experiment i framställningskonst, när de ville berätta om Frank Buchman och hans samtid. Man började för två år sedan sammanställa filmremsor, stillbilder, teckningar och bandinspelade, autentiska röster. Sångare och talare hjälpte till att göra helhetsbilden levande. Så föddes Cross Road, (Korsväg) en ny «multi-media-show».

Den ursprungliga produkten fick så många framföranden och flera bearbetningar gjordes. Ett viktigt steg i utvecklingen tog man, när det beslutades att Cross Road skulle filmas. Vid Ny Värld i Bilds presslaggning är 16 mm-filmen på en och en halv timmes speltid i det närmaste färdig. Den kommer att bli tillgänglig också i Sve-

rige, genom förlaget Ide och Kultur.

Vi har bitt Ingrid Rengfelt, som varit två år i Oxford, att berätta något om Cross Road. Hon har bott hos familjen Brian Boobbyer som haft huvudansvar för dess tillkomst och användande i olika delar av Storbritannien, från Jersey till Skottland.

Sitt första laboratorieexperiment med att genom människors förändring förändra en given situation gjorde Frank Buchman vid State College i Pennsylvania. Han vudpersoner har varit spritsmugglaren Bill Pickle, charmören bland studenterna Blair Buch och universitetets dekan, en agnostiker. Buch gillade att rida. «Vi red ihop (Se ovan) Med honom måste man vara nonchalant återhållsam om vad som angick en mest. En natt frågade han: «Vad betyder din tro för dig?» Det var början. Frank Buchman berättar själv historien i «Omskapa människor» av Campbell och Howard.

Fru Juliet Boobbyer är en av författarna och initiativtagarna tillsammans med Ailsa Hamilton. Ingrid Rengfelt, som är forskollare från Bromma, har varit familjen Boobbyers medarbetare i hemmet. Där finns två barn och ett ganska stort och skiftande hushåll i övrigt. Man tar ofta emot gäster, inte minst studenter från andra lan-

Jag bad Gud förvandla mig

der som kommer till Oxford I-bland har Ingrids roll varit att vara hemma medan fru Boobyer haft arbetet med filmningen i London Andra gånger är det Ingrid som har kunnat resa med gruppen, när man inbjudits att komma till olika delar av landet med Cross Road

— Vi har gett Cross Road för alla sorters publik, berättar Ingrid I-bland har vi gett en foreställning i ett vardagsrum för inbjudna riksdagsmän eller minoritetsledare Vi har också spelat på lokaler i kolgruveområdena i Wales och Skottland Vi har varit på hogskolor och teatrar

— Cross Road handlar först och främst om Frank Buchmans liv, fortsätter Ingrid Rengfelt Som ung började han intressera sig för människor som levde i social nöd Han flyttade till slumkvarteren i Philadelphia Där tog han hand om en familj som bodde i ett enda rum En kväll hittade han barnen vid soptunnorna, där de letade efter mat Då tog han dem med sig hem över natten Deras far hade druckit ihjäl sig och deras mor var på väg att göra det samma

I sitt fortsatta arbete blev Buchman ombedd att förestå ett pojkhem Det fanns en privat valfardskommitté som stod för kostnaderna Den hade sex medlemmar Efter tre år fick Buchman veta att han måste minska på matransonerna till pojkarna, då utgifterna blev för stora Han gick helt emot förslaget, men forgavs Den inre

konflikten tarde på honom och han sade upp sin plats

Nu trodde han vid 29 års ålder att han kommit till slutet på sin bana Men det var egentligen då den började Han genomkämpade en kris och beslutade att övervinna sin egen stolthet I en liten kyrka i norra England råkade han få höra en kvinna predika om Kristi kors Plötsligt tyckte han att han såg korset framför sig Han gjorde en avgörande upptäckt «Jag var själv centrum i mitt liv Om jag skulle förvandlas, betydde det att jaget måste suddas ut Ha-

tet mot de sex mannen i kommittén fanns där, och jag bad Gud förvandla mig »

Efteråt skrev Frank Buchman sex brev och bad var och en om förlåtelse för sitt hat Något svar fick han aldrig, men upplevelsen blev för hans del ett avgörande steg mot något nytt

Från den personliga upplevelsen i Frank Buchmans liv, berättar Cross Road om handelser runt om i världen Afrika, Asien, Latinamerika, Nordamerika och inte minst Europa kommer in i blickfånget

Vill Amerika lyssna?

«Amerika behöver en utmaning till en ny nationell livskvalitet, som kan ge kraft att tala med en ny auktoritet till världen därför att Amerika har funnit svaret på hemmaplan. Vad Amerika behöver är moralisk upprustning som är tillräcklig för att bli en ny faktor i nationens liv och som sedan kan ges till andra folk» — De citerade orden yttrades för 35 år sedan av dr Frank Buchman i ett tal till studenter och lärare vid ett amerikanskt universitet. USA befann sig den gangen i en nationell kris och inför ett världskrig. Men orden skulle lika gärna och med en större aktualitet kunna ha sagts till dagens USA mot den bakgrund som tecknas på sidan 3 i denna tidning.

Några citat ur Frank Buchmans tal från åren före och under andra världskriget kan ytterligare belysa hur klart och framsynt han bedömde inte bara de djupaste orsakerna till den davarande världskrisen utan också de botemedel som dagens Amerika och varje nation måste finna för att räddas från nya kriser och katastrofer.

«Nationernas och världens problem förblir desamma därför att problemen i sin rot — den mänskliga naturen — förblir desamma. Innan vi grundligt och drastiskt tar itu med den mänskliga naturen i nationell skala, kommer folken att gå vidare på sin historiska väg mot vald och förstörelse».

«Det är inte nog att dyrka effektiviteten. Valvilja och goda gärningar når inte in till hjärtat av problemen. Idealis-

men har inte lyckats. Sanningen är att varje varaktig social och ekonomisk förbättring bara kan byggas på moralisk och andlig förnyelse».

«Materialismen är vår stora fiende. Det är den «ismen» vi först och främst måste bekämpa och besegra. Den är moder till alla andra ismer. Där står kampen».

«Materialism och ateism ger jordmånen för korruption, anarki och revolution. De har sina bundsforvanter i den självskethet som harskar i våra hem, bitterheten som skiljer klass från klass och den gruppmentalitet som splittrar nationerna».

«Kampen för Amerika är kampen för Amerikas själ — Amerika måste upptacka sin rättmatiga ideologi som har sitt ursprung i dess kristna arv och som är dess enda verkliga

Dr Frank Buchman

svar i kampen mot materialismen och alla de andra ismerna»

«Amerikas säkerhet ligger inte i flygplan, fartyg och tanks, utan i människor som är moraliskt och andligt beredda att göra nationen stark».

«Om Amerika, som Emerson säger, är Guds sista chans att skapa en värld, så måste vi få ett annorlunda Amerika. Det betyder annorlunda människor, nya människor med en ny anda».

«En ny anda kommer när vi arligt ber om förlåtelse för våra egna misstag i stället för att sätta stralkastaren på andra nationers misstag. Det finns en allmän motesplats i det faktum att vi alla behöver andra oss, nationer likaval som enskilda människor. Om i en kris ledarna förändras, så kan de förändra sitt folk. Om folket förändras, kan de förändra sina ledare».

«Kommer Amerika att bygga grunden för en ny värld? Vi har energin, vi har resurser, vi har människor. Vårt enda behov är

(Forts sid 14)

Kort nytt

STOCKHOLM

Svensk TV presenterade lordagen den 3 augusti i kanal 1 ett 50 minuters program med den finländske konstnaren Lennart Segerstråle och hans maka med titeln *Den borda ar min*. Med fornamliga bildsvep bl a från Segerstråles monumental-malning *Finlandiafresken* i Finlands Bank, från alfreskomalningen i Rovaniemi kyrka och från hans senaste verk gavs en levande bild av den dynamiska kraften hos denne 82-årige konstnär. Man fick en inblick i en alfresco-konstnars verkstad. Samtidigt sades många tankvarda ting som uttryckte den tro och den övertygelse som är den barande kraften bakom Segerstråles livsverk. De musikaliska inslagen var ett annat uttryck för den fornamliga balansen i detta TV-program. Man önskar att TV fortsätter att gräva fram de rikedomar som sådana nordiska konstnärspionjärer har att ge.

MONTREAL

Ett nytt centrum för Moralisk upprustning upprättas i dagarna i Montreal i Kanada. En rikssamling pågår för att kunna inköpa ett vackert tvaningshus, centralt beläget i den fransktalade delen av Montreal.

PANCHGANI, INDIEN

Industrin i nationens tjänst är temat för en serie seminarier för industrifolk som hålles i Panchgani i Indien. Det första seminariet äger rum den 6—12 oktober i år. Tidigare industriseminarier av liknande slag har kännetecknats av att arbetare och företagsledare delgivit varandra sina erfarenheter av hur man tagit itu med «människa-flaskhalsar» på alla nivåer inom industrin och hur man lart sig finna vad som är rätt i stallet för vem som har rätt i varje given situation. Man har harvid gått utöver frågor av samarbets teknik mellan industrins parter till frågan om förändring av motiv hos människor, vars fördomar och åsiktssättningar annars kan visa sig bli landets drygaste omkostnadskonto.

LONDON

I en serie om teatern i Londons West End gav BBC:s Radio program 2 nyligen ett 25 minuters program om Westminster Theater. Efter en pre-

sentation av teaterns historia fick man veta hur teatern kommit att användas för Moralisk upprustning och fick glimtarna från några av de pjäser som givits där med musikillustrationer från musikalerna som *Annie* och *Hunden och benet*. Om denna senare sade man bl a «1964 presenterade Moralisk upprustning för första gången denna utomordentliga julpjäs *Hunden och benet*. Varje år har den sedan varit en av Londonteaternas kassapjäser».

Programledaren Hubert Gregg citerade till slut skadespelets författare, Peter Howard. «Varje skadespel har ett budskap av något slag. En del författare ger sitt budskap utan att veta att de gör det. Även den som skriver som om livet inte hade någon mening har ett starkt budskap».

SURREY, ENGLAND

The Downing Street Cat är namnet på en ny musikal av Alan Thornhill och Penelope Thwaites. Den fick nyligen sitt första framförande på en skola i Surrey. Det är en musikalisk fantasi och en politisk satir, där djuren erövrar landet ledda av katten från Downing Street Nr 10. Djuren kommer in i samma svårigheter som dem människorna skapat. De räddas i sista stund från ett diktatorsvalde av att tuppen gal i gryningen.

TIRLEY GARTH, ENGLAND

Spanningen mellan polisen, immigranter och den bofasta befolkningen i England och återverkningarna av dessa spanningar inom industrin får en realistisk behandling och en övrigt upplopp i ett nyskrivet skadespel *Britann 2000* som nyligen gavs vid Moralisk upprustnings konferenscentrum för Midlandsområdet, Tirley Garth. Huvudrollerna spelades av en immigrantfamilj från Jamaica — John och Norma Richards och deras sex barn — och den engelska familjen Enbleton.

BRISTOL

Musikalen *Ride Ride* gavs för andra året i följd för metodisternas årskongress i Bristol. Den handlar om John Wesley's liv och är skriven av Alan Thornhill och Penelope Thwaites. Den framfördes av medlemmar ur Metodisternas Dramaförbund. Under tiden den 22—26 oktober skall den ges på Sherman-teatern i Cardiff i Wales.

Kyrkan i Caux

(Forts från sid 5)

problem Fader Bot, en hollandsk jesuit som ar särskilt ansvarig for uppfostran och utbildning, talade pa årsdagen av Ignatius av Loyolas dod Ignatius andrade sitt namn från Indigo till Ignatius, «mannen av eld» som ville sprida Kristi eld runt jorden «Jag hoppas vara en sann revolutionar, lik ho-

nom», sade Fader Bot, «inte bunden av stalling, status eller uppskattning i lydriad mot Guds vilja» Bot sade att han beslutat stå for sin overtygelse, «aven med risken att bli betraktad som gammalmodig av många teologi-, sociologi- och psykologi-professorer, som med sina intellektuella argument inte langre tror på Bibelns grundläggande sanningar»

Bror Jonzon

Vill Amerika

(Forts från sid 12)

framvaxten av en ny anda, over parti, klass, ras, åsikter och personliga fordelar

«Manniskor forvuras av fragan om det galler att vara ho-ger eller vanster Det enda vi verkligen behover ar att vara ledda av Guds helige Ande Den verkliga kampen i varlden i dag star inte mellan klass och klass, ras och ras Den star mellan Kristus och Antikrist»

«Mitt i den svikande manskliga visdomen finns den Hogsta kalkan från vilken alla kan hamta ny kraft, nytt hopp, nytt ljus Gud talar direkt till hjartat hos varje man och kvinna som ar redo att lyssna och lyda»

«Framtidens ledarskap gar till manniskor med moralskt mod»

*

(Forts från sid 15)

delse och den befastes undan for undan vid livets olika milstolpar Guds vilja och verkstod i forgrunden som det vassentliga Egen ara och popularitet, egen bekvamlighet fick stallas åt sidan

Den internationella publiken gav syn- och horbart uttryck for hur gripen den var av denna «familjemusikal», dar både vuxna och barn — från 85 till 5 år — deltog Gerd Jonzon har skrivit texten som praglas av livets egen dramatik Musiken, av Inga Wieselgren och Per Olsson, har något av folkton over sig av både gammalt och modernt snitt Den tolkade for detta tvarsnitt av varldens folk en annan sida av Norden an den vanligtvis kanda

WATER FOR A THIRSTY LAND

13 sånger som blivit kanda varlden over

Stereo — Longplaying 29 kr + porto

Ide och Kultur, Sveavagen 34, 111 34 Stockholm

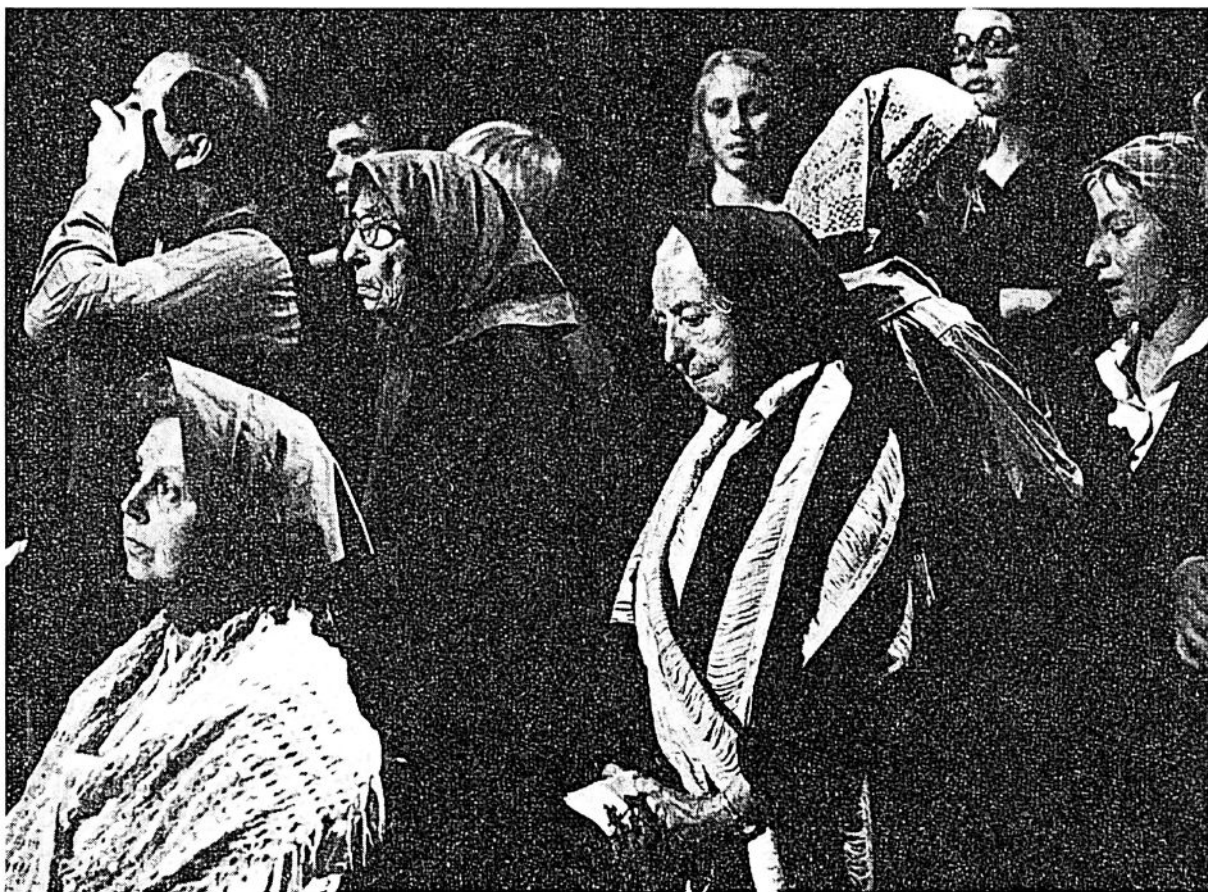
Bruk

kvalitetsprodukter

fra

A S SABA

Vi behöver dej

Mellan 700 och 800 människor från 40 länder fyllde varendatum av den stora samlingsalen i Caux, när en nordisk trupp på ett 50-tal personer presenterade den nyskrivna pjäsen *Vi behöver Dej* — ett spel om Peter Wieselgren. Intresset och förväntningarna var på höjdpunkten.

Eftersom människor från andra sidan av jorden knappast kan väntas känna till situationen i Sverige eller Norden gavs med diabolbilder en kortare introduktion både av dagens Sverige

och glimtar från de senaste 100 årens kamp.

Inte minst människor från Asien, Afrika och Latinamerika visade sig ha ett levande intresse för Sveriges utveckling från fattigland till välfärdsländer. Man frågar sig nämligen där vad kan ske genom folket självt, vad kan en aktiva folkrorelse åstadkomma av uppbyggnad inifrån där utvärld och tekniska framsteg trots allt kommer till korta?

Den gamle ursvenske veteranen Peter Wieselgren tycks allt-

Ett spel om
PETER WIESELGREN

så vara nog så aktuell idag en folkets man, en pionjär, en andlig ledare och initiativtagare till sociala reformer och i utbildningsfrågor.

I Peter Wieselgrens levnadshistoria möter man en dramatisk kampfylld existens. Men där fanns också många inslag av värme, humor och ironi och först och sist en barande tro, en hangivenhet till den uppgift som uppfattats som Guds kallelse. Redan i barndomen var han med om en religiös omvandel.
(Forts. sid 14)

BÅTPLANER?
Rådfråga
Båt-PONTUS
Goteborgs
Frihamn
Tel 031-51 07 04

Båt
PONTUS